

Spoštovani kristjani in vsi ljudje dobre volje!

Po možnosti naj bolniki, ki prihajajo na zdravljenje v bolnišnico, že doma opravijo spoved, prejmejo sv obhajilo in, če je bolezen resna, tudi bolniško maziljenje. Tako ostanejo tudi v času zdravljenja na poseben način povezani z domačo župnijo in domačim duhovnikom. Obenem pa se tako tudi duhovno pripravijo na življenje v bolnišnici, ki ni vedno lahko.

Vsak bolnik v bolnišnici, ki čuti in želi prejeti zakramente, lahko popolnoma svobodno izrazi željo, da ga obišče bolnišnični duhovnik.

Bolnikom, ki sami ne morejo prositi za ta obisk, naj pri tem pomagajo svojci ali njihovi najbližji. Za pomoč pri tem pa se bolniki in svojci lahko obrnejo tudi na zdravstvene delavce, predvsem oddelčne medicinske sestre.

Sv. Frančišek in sultan

Molitev za mir

Naš Stvarnik, daj nam mir
od Vzhoda do Zahoda.
Naš Stvarnik, daj nam mir
od Severa do Juga.
Naš Stvarnik, daj nam mir
od višin do globin.
Naš Stvarnik, daj nam mir
od rojstva do smrti.
Naš Stvarnik, daj nam mir
od ločevanja do sprave.
Naš Stvarnik, daj nam mir
od dvoma do upanja.
Naš Stvarnik, daj nam mir
od odtujevanja do edinosti.
Naš Stvarnik, daj nam mir
od žrtve tvojega Sina
do milosti tvojega Duha.
Daj nam mir, zdaj in vselej,
na veke vekov. Amen.

Izdala: Bolniška župnija, Trubarjeva cesta 80, 1000 Ljubljana
Dežurna številka: 041/613-378
Odgovarja: p. Vladimir Rufin Predikaka, kpl.

3

Beseda tolažbe

Nagovor ob dnevu bolnikov – bolniška župnija Ljubljana

Dragi prijatelji bolniške župnije, vse navzoče zdravstveno osebje, spoštovani gospod župnik p. Franc Murko, dragi prijatelj, kaplan p. Vladimir in dragi Klemen, lepo pozdravljeni.

Zbrani smo na god Lurške Matere Božje, na obletnico prvega prikazovanja Device Marije mladi deklici Bernardki v Lurdu, 11. februarja 1858. Hkrati pa je ta dan že 30 let svetovni dan bolnikov, ki ga je razglasil sv. Janez Pavel II., da bi nas vse opozoril na pozornost do bolnih in tistih, ki zanje skrbijo. Zato vas danes vabim, da bi bile naše molitve v prvi vrsti namenjene za vse bolne in trpeče, ki jih poznamo in tudi tiste, ki jih ne poznamo ter za vse, ki jim strežejo in jim pomagajo – še posebej za vse, ki delujejo v kliničnem centru, od medicinskih sester in bratov, do vseh zdravnikov, skratka za vse osebje, vključno s p. Francem in p. Rufinom.

Spominjam se, kako sem pred nekaj meseci pred božičnimi prazniki zaželel vsega dobrega, a pri tem pozabil na eno od pomembnih vrednot današnjega časa. Poleg blagoslovljenega in milostnega leta, nisem voščil še zdravega leta 2022, na kar me je sogovornik očitno opomnil, ko mi je rekel:« Hvala, hvala, a predvsem naj bo prihodnje leto tudi zdravo.» Res je, v času boja z epidemijo koronavirusa smo se bolj ozavestili, zdaj vemo, da ni samoumevno, da smo zdravi. Verjamem, da je medicinsko osebje v Sloveniji odigralo herojsko vlogo, ko je obolelim pomagalo v okoliščinah, ki jih lahko komentirajo le oni. Tudi sam sem iz srca hvaležen medicinskemu osebju

Marec
2022

Splošne bolnišnice Celje, kjer sem bil po okužbi z covidom tudi sam za kratek čas hospitaliziran. A po zaslugi skrbnega medicinskega osebja in odličnih zdravnikov sem hitro dobro okrevale. Ne zamerite in oprostite mi, da govorim o sebi, a danes želim z vami deliti osebno izkušnjo bolezni, ki se je hvala Bogu in vsem ki so zame molili, hitro in dobro končala. Zame je bila to koristna izkušnja. Zdravje res ni samoumevno in prav je, da si ga ob praznikih tudi zaželimo. V zvezi s telesnim zdravjem bi želel povedati še naslednje: ob izolaciji v župnišču po okužbi sem prvič živel nekaj dni popolnoma brez osebnih srečanj z ljudmi. Potem sem bil kljub hospitalizaciji po svoje vesel sestanovaleca. Večkrat na dan sva bila deležna skrbi in stika zdravstvenih delavcev. Imel sem občutek, kot da me je že samo bližina človeka in njegova prijazna naklonjenost delno ozdravila. Zato vas vse spodbujam, da smo do bolnih in ostarelih, prijazni in naklonjeni. Ne znam opisati, koliko mi je v dneh zdravljenja v bolnišnici, pomenil nasmeh zdravnika ali prijazen pogovor s sookuženim.

Papež Frančišek je letošnje pismo ob dnevu bolnikov naslovil z besedami »Bodite usmiljeni, kakor je usmiljen tudi vaš Oče« (Lk 6,36) - Postaviti se poleg tistega, ki trpi, na pot ljubezni. Naj nam bo to v pogum in spodbudo, da bi bili do vseh ljudi zares milostni in dobri. Naredimo vsaj to, da se komu prijazno nasmehnemo ali mu namenimo kako prijazno besedo . Bodimo pozorni do bližnjih, ki naj jih bogati milost, usmiljenje in iskrena ljubezen. Spoštujem vse, ki se službeno, vsak dan ukvarjajo z bolnimi in oslabelimi. Ne predstavljam si, kakšen napor zahteva to delo in vse situacije, ki spadajo zraven. Naj se sliši še tako plehko, a trdno verjamem, da pri tem pomaga redna molitev. Hvaležen sem za vse kapele po bolnišnicah in spodbujam vas, da namesto par minut izgubljenih pogovorov po telefonu ali ob kavi, namenite obisku katere od kapel. Verjamem, da bi redno izročanje vašega dela Jezusu, ki čaka v tabernaklju, pomagalo pri delu z bolniki. Prosite Boga za nasvet, moč, upanje, prosite ga za čudeže, ki verjamem, da ste jih bili pri vašem delu že deležni. Verjamem, da se je prav v kapelah bolniške župnije že veliko milosti izprosilo. Bog daj, da bo v prihodnje še več lepih srečanj vaših utrujenih in zaskrbljenih src, s srcem Boga, ki čuti, z nami joče in daje moč Ljubezni in upanja ter pravo modrost. Naj usmiljeni Bog življenja vseh bolnih in trpečih blagoslavlja tudi preko naše bližine in prijaznosti,

ki jo črpajmo iz molitve, pogovora in srečanja z Njim po kapelah bolniške župnije.

Me pa moti in boli, če naša voščila in želje preveč osredotočamo le na telesno zdravje. Zdravje je naša pomembna vrednota, a nikakor toni vse. Lahko postane celo naš malik in prevzame mesto Boga v našem življenju. Zato je toliko bolj pomembno tudi naše dušno zdravje, stanje našega srca in duše.

Vsem zbranim želim, da bi bilo naše dušno zdravje brezhibno, BP kot je lepo slišati ob kakem pregledu ali viziti. Krepite ga lahko pomaga tudi »karantena«. V smislu, da se vsaj občasno ogradimo od stvari, ki nas večkrat osužnjujejo. Bodimo pozorni na naše življenje in na virus, ki je greh, na vse tisto, kar je proti Bogu. To pomeni, da je ne glede na izpolnjevanje PCT pogoja za vse priporočljiva vsakodnevna karantena, v kateri ne smemo biti nikoli sami ampak vedno skupaj z Bogom in ob Njem. On nam pomaga razločevati, pregledovati naše misli, navdihe in ideje in razločevati ,kateri vzgibi so od hudiča in se jih moramo varovati. Prav lepo je in dobro, da včasih odpovemo elektronskim napravam, ki so večkrat pravi sodelavci hudiča, saj preko njih v naše misli in srce prihajajo ideje in misli, ki niso od Boga! Predvsem pa vas spodbujam, da bi se redno posluževali zastonskega celostnega zdravljenja, to je sv. spovedi, saj je prav zakrament sprave najboljši proti strup hudičevemu virusu - grehu.

Papež JP II. je v okrožnici o odrešilnem trpljenju zapisal: »Z Marijo pod križem je zaznamovano tudi trpljenje vsakega človeka.« Zato ob koncu prosimo njo, našo Nebeško Mater, za vse bolne in trpeče, naj jih Ona spremlja in kljub stiskam še bolj združi z Jezusom, ki je zadnje trenutke življenja na zemlji tudi sam izredno trpel. Naj nam Marijin zgled služenja pomaga, da bomo vsi usmiljenji in ljubeči v naših odnosih in srečanjih, naj nas za roko vodi pred tabernakelj, kjer si na kolenih izprosimo moč in navdih. Njena povezanost z Bogom naj nas spodbuja, da bomo tudi mi za naše dušno zdravje skrbeli z molitvijo, redno spovedjo in vsemi potrebnimi zakramenti. Prosimo usmiljenega dobrega Boga za ozdravljajočo posvečujočo milost, ki naj nam da zdravja za dušo in telo, da bomo lahko vsi skupaj z Marijo nekoč tudi mi slavili Boga in se pri Njem veselili v nebesih. Amen.

Matic Lesjak kpl. župnija Celje - sv. Danijel